

## וידבר הו' ג' בהעלותך את הנרות ג'

ביאור בדרך אפשר

שקריעת ים-סוף היתה ל"ב גוזרים<sup>39</sup>, לכל שבט מסילה בפניהם, מכור ליל לגבי הקרבנות של נשאי ים-השיטים, ה'געה לעתיד-לבא תחיה בקיעת הנהר לשבעה ולא ל"ב נחלים<sup>40</sup> (על-דרכו חילוק ההבדל שבין קדלקת הנרות שלהם במספר שבעה, לארכננות הנשיאים שם במספר י"ב), והינו<sup>41</sup> לפי שהעננו דקריעת ים-סוף קשור עם כלות העובדה פזמון הינה בברור בנטש הבהמית וככלות הועלם שעלה-יריזה נעשית העליה מביאה-אצירה עשה לאצלות, שהו ענן קריעת ים-סוף וכשם שבקריעת הים כפשו עקע' והתבטל ההסתור שהים מטה, כך בORTHוניה נקרו עולם הים הרוחני דאצלות ואחת כדי להיות עלית ותפקידם השווא בבחינת מלבנות שברשות ים-סוף והתקברות י"ב שבטים שבעלם הביראה כמבודר לעיל הקשר והשיכות של המספר י"ב לעולם הביראה (כמוון מעןין י"ב בקר שעשה שלמה המלך בבית המקדש לשראש שבאצליות י"ב גבולי אלכסון דזעירי אגפין של המידות העליונות שלפני סדר הספרות הם מעלה מסורת המלכות), מה-שאיין-בן לעתיד-לבא תחיה בקיעת הכהר (לא ל"ב גוזרים, אלא לעצם), הינה לעתיד-לבא תחיה בקיעת ים-סוף (על-דרכו נחלים דזעירי, שבחדות שלמטה מה"מושון" הנקרים "ג' וראשוני") כפי שהן בבחינת עתיק יומין שהו

ענן "נרוואה" לשון ובים, רקאי המכון על הנפש האלקית והנפש הבהמית עצמה, הינה אמרך נאמר "הביבани מלך חדריו", רקאי על העליוי שנעשה בנפש האלקית עצמה, שהו ענן בחמתה עצמה. וזהו גם הענין על העליוי יותר מהנפש והתקבר לאלוקות יותר מהנפש העלייה משלחהם", נעה יוטר מאשר העליוי של ברור הנפש שערק העליוי הוא בעבורתו הענין ד"שלך גודלה של אהרון כי שהייה מצד העמיה הדלקת המנורה הפעלה בפי שהיא מצד עצמה (שהו ענן נעה יוטר ממנה שנעשה אצלו על-יריזה שחלה דעתו), מהה שנעשה אצלו על-יריזה מהה שנעשה אצלו גופא, עד לבחינה של מעלה ענן עלית הנפש האלקית עצמה, העליה של אהרון כי שהייה מצד עצמה הדולות גוף אצלו עלה יוטר העמיה, העלייה שבעולם האצילות גופא, גם מעולם האצילות כו', שענן זה הוא נעה יוטר מענין הברורים כו'. יוטר מענין הטעולם העמיה, העלייה שבעולם האצילות גוף אצלו עלה יוטר העמיה, העלייה שבעולם לא רקיעת ים-סוף שבייציאת לבאי לנבי קריעת ים-סוף שבייציאת האצילות כו', שענן זה עלייה לבריה שמלעילה גם מעולם מצרים. דתנה, אף-על-פי שנאמר<sup>38</sup> כי מי צאף אלו בדורשה עצמה הוא נעה מארץ מצרים אראננו נפלאות, הינו, שהגולנים יותר מענין הכרורים של מצרים אראננו נפלאות, הינו, הגשימות והנפש הגשימות, הבהמה הגדמות והנפש הגדמות שביציאת הבהמות שבדים כו'. (ה) וזהו גם העליוי והתרון באופן נעה יוטר, וכך אף שקריעת ים-סוף המיחוד של בקיעת הכהר לעתיד-לבא בא ביום המשיח לנבי קריעת ים-סוף (על-דרכו נחלים<sup>40</sup> (על-דרכו חילוק שבין קדלקת העניות דומים, בקיעת הנהר וקריעת ים-סוף מארם אצח מארץ העתיד-לבא תחיה בקיעת הכהר עצם, הינה לעתיד-לבא תחיה בקיעת ים-סוף שבייציאת ים-סוף שבעה נחלים<sup>40</sup> (על-דרכו חילוק שבין קדנקנות העניות דומים, בקיעת הנהר וקריעת ים-סוף י"ב), והינו<sup>41</sup>, לפי שהו ענן אצחים אראננו נפלאות, הינו, הינה בברור הנפש הבהמית וככלות הועלם שבראשו הילדיים האלוקים דעתידי-לבא י"ב מה-יריזה נעשית העליה מביאה-אצירה-עשרה לאצלות, שהו ענן קריעת ים-סוף שהוא אצלה בחייב מלכות דאצלות כדי להיות ותפקידם הדורמים. מבל-מקום י"ב שbam במספר שבעה, לארכננות הנשיאים דזעירי-אנפין, מה-שאיין-בן לעתיד-לבא תחיה בקיעת הכהר (לא ל"ב גוזרים, אלא לעצם) לשבעה נחלים דזוקא, שהוא ענן התגלות י' מה"מושון" הנקרים "ג' וראשוני" כבאייה עתיק יומין שהו

(38) מיכה ז, טו. (39) מכילתא בשלח י, טז. פירושי תהילים קלו, יג. (40) ישע' יא, טז. (41) ראה גם לקו"ת פרשתנו לא, ב.